

3. Himnuszok, szekvenciák, egyéb énekek, válaszos zsolnárok/1.

1. Adventi himnusz

Kiáltunk, Krisztushívei: vi-lág Szülő-je
add kegyed, mely é-rez-zük, hogy kö-ze - leg,
végén:
s fogadd legszebb dicsé-re- tünk! A - men.

2. Régi próféták jóslata — beteljesült, mint mondatott, — midőn eljött megváltani — Teremtőnk megszülött Fia.

3. Érettünk mondott szent Ige — hogy bűnök terhét elvegye, — mulandó portestünkbe szállt, — s megölte trónján a halált.

4. Időben anya szülte őt, — de Atya az idő előtt, — s bár benne két természet él, — egyetlen isteni személy!

5. Ember lett, íme, Istenünk, — s mi benne újra születünk, — az új kultusznak fényiből — új ember lesz a régiből.

6. Születésnapján lelkesen — ujjongnak mind a nemzetek, — s a kegyelemben szülte nép — évente várja ünnepét.

7. Jöttét a vágyak hirdetik, — melyekkel minden eltelik, — ily dicsőséges nagy napot — illik fogadni tisztessen!

8. Hogy midőn újra érkezik, — s a földet félelmek verik, — legyen méltó várakozás — ez alázatos fogadás.

9. (Meghajolva:) Dicséret, áldás, tisztelet — Atya és Fiú, teneked, — s a Szentléleknek is velük — dicsőség minden századon. Ámen.

2. Adventi himnusz

Népek megváltó Is-te-ne! Szűztől szület-ve
megje-lenj! Csodál-ják minden szá-za - dok:
végén:
Is-tenhez il-ló szü-le-tés! A - - men.

2. Nem férfúnak magja ez, — de titkon-való ihletés, — test lesz az örök szent Ige, — megvirágozik a szűzi méh.

3. Áldott gyümölcse megterem, — de szüzessége megmarad, — erény zászlói fénylenek, — Templom, hol Isten megjelent!

4. S a nászteremből ím kilép — királyi házból Völégény, — mint Isten-Ember, égi Hős, — hogy útját futva járja be:

5. Megindul Atyja székítől, — s Atyjához ismét visszatér, — bejárva poklok mélyeit, — föl, az isteni trónusig.

6. Ki az Atyával örök-egy — a test páncélját fölveszi, — mi testünk gyöngeségeit — örök erővel hatva át.

7. Immár fénylik te jászolod, — az éjből új nap támadott, — mit nem borít el semmi éj, — szünetlen hittel tündököl!

8. (Meghajolva:) Urunk, dicsérünk tégedet, — aki a Szűznek fia vagy, — Atyádat és Szent Lelkedet — örökké, minden századon. Ámen.

122. Pünkösdi himnusz

Ve - ni, Cre - a - tor Spi - ri - tus,
men - tes tu - o - rum vi - si - ta, imple
su - per - na gra - ti - a, quae
végén:
tu cre - a - sti pe - cto - ra. A - men.

2. Qui Paraclitus diceris, — Donum Dei altissimi, — Fons vivus, ignis, caritas, — et spiritalis unctio.

3. Tu septiformis munere, — dextrae Dei tu digitus, — tu rite promissum Patris — sermone ditans guttura.

4. Accende lumen sensibus, — infund(e) amorem cordibus, — infirma nostri corporis — virtute firmans perpeti.

5. Hostem repellas longius, — pacemque dones protinus, — ductore sic te praevio — vitemus omne noxium.

6. Per te sciamus, da, Patrem, — noscamus atque Filium, — te utriusque Spiritum — credamus omni tempore.

7. (Meghajolva:) Sit laus Patri cum Filio, — Sancto simul Paraclito, — nobisque mittat Filius — charisma Sancti Spiritus. Amen.

155. Himnusz az Oltáriszentségről

Tan - tum er - go Sac - ra - men - tum,
Ge - ni - to - ri Ge - ni - to - que
Ve - - ne - re - mur cer - nu - i
Laus et ju - bi - la - ti - o,
Et an - ti - quum do - cu - men - tum
Sa - lus, ho - nor, vir - tus quo - que
No - vo ce - dat ri - tu - i,
Sit et be - ne - dic - ti - o,
Praes - tet fi - des supp - le - men - tum
Pro - ce - den - ti ab ut - ro - que
Sen - su - um de - fec - tu - i.
Com - par sit lau - da - ti - o.
A - - men.

188 Himnusz Jézusról. Fordítása a 189. számnál. — Sz és D: Liber Usualis.

Je-su dulcis me-mo-ri- a, dans ve-ra cordis
gaudi- a: sed super mel et omni- a
végül:
e- jus dulcis praesenti- a. A - men.

2. Nil canitur suavius, — nil auditur jucundius, — nil cogitatur dulcius, — quam Jesus, Dei Filius.

3. Jesu, spes poenitentibus, — quam pius es petentibus, — quam bonus te quaerentibus, — sed quid invenientibus?!

4. Nec lingua valet dicere, — nec littera exprimere, — expertus potest credere, — quid sit Jesum diligere.

5. Sis Jesu nostrum gaudium, — qui es futurus praemium, — sit nostra in te gloria, — per cuncta semper saecula. Amen.

219 (H 191) Mária-himnusz („O gloriosa Domina”) népének-feldolgozása. — Sz: Kájoni Kancionále, igazítva. D: Cantus Catholici, 1651.

d
Ó di- cső - sé- ges Asszony- ság, nap- szépen
fény- lő tisz- ta - ság, kit il- let mennyben
boldog- ság, és égben, földön mél- tó - ság.

2. Életünk Éva elveszté, — te szent Szülötted megszerzé, — siralmainkat elvév, — és boldogságunk megnyeré.

3. Égi királynak szent Anyja, — világosságnak ajtaja, — kiben az élet szép Napja — magát miránk kiárasztja.

4. A tőled jött új Életnek — a nemzetek örvendenek, — örömmel téged tisztelnek, — s nagy- vígan áldva zenének.

5. Dicsőség szentek Szentinek, — ki alkotója mindennek, — Atya, Fiú, Szentléleknek, — örökkön élő Istennek. Amen.

285. Szent István himnusz

Magyar hazánk, te jó a- nya, fi- ad dicsérd ma,
öt da- lold, zengjen a himnuszdal- la - ma,
végül:
hozzá, ki mindig pártfo- golt. A - men.

2. Ő néked igaz fényt hozott, — hit fényét adta át neked, — istenes törvényt alkotott, — mely üdvösségre elvezet.

3. Mennyei hírnök jelzi már — atyjának, hogy majd jönni fog: — vértanú István földre száll — anyjának szólni jóslatot.

4. Mint libanoni cédrusok, — olyan sudár, mint kisgyerek, — s miként előre mondatott, — a Vértanúról kap nevet.

5. Oktatják híres doktorok, — szent műveltségre nevelők, — s jámbor erkölce fölragyog — már zengén, minden nép előtt.

6. Már életének hajnalán — az üdv ígét hirdeti, — s a magyar nemzet, a pogány — a keresztséget elnyeri.

7. Ragyogva kél az égi fény, — s ki tévely rabja volt, a nép — elhagyva sűrű éjjelét — megvallja Krisztus szent hitét.

8. Imádás légyen, tisztelet — néked, Hármás-Egy Istenünk, — segíts elérnünk mennyeket, — mit szent Királyunk kér nekünk. Amen.

90. Szekvencia a fájdalmas szűzről

Áll a gyöt-rött Is - ten - a - nya,
kín az ar-cát könnybe von-ja, úgy si-rat-ja
szent Fi - át, úgy si - rat-ja szent Fi - át.

2. Gyász a lelkét meggyötörte, — kín és bánat össze-törte, — törnek éle járta át, — törnek éle járta át.

3. Ó, mi nagy volt ama drága — Szűzanya szomorú-sága — egyszülött szent magzatán, —.

4. Mennyit sírt és hogy kesergett, — látván azt a nagy keservet, — azt a nagy kínt szent Fián, —.

5. Ki ne sírna, melyik ember, — hogyha ennyi gyötrelemben — látja lankadozni őt, —?

6. Ki ne sírna Máriával, — hogyha látja szent Fiával — szenvedni a szent szülőt, —?

7. Népét hogy megmossa szennytől, — látta tenger gyötrelemtől — roskadozni Jézusát, —.

8. Látta, édes egyszülöttét, — halálos nagy elepedtét, — látta, hogy halálra vált, —.

9. Szeretnek szent kútfője, — fájdalomnak éles töre — járjon át a lelkemen, —.

10. Hogy szívemben lángra kelne — Krisztusomnak szent szerelme, — segíts néki tetszenem, —!

11. Én szívembe jól bevéssed — Szűzanyám, nagy szenvedésed, — s az átvertnek sebeit, —!

12. Szent Fiadnak, a sebzettnek, — ki miattam szenvedett meg — osszam meg gyötrelmeit, —!

13. Add meg, kérlek, hogy míg élek, — együtt sírjak mindig véled, — s azzal, ki a fán eped, —.

14. A keresztet véled állni, — gyászban véled egyé válni: — erre úz a szeretet, —.

15. Dicső szüze szent szüzeknek, — kelyhedet hadd ízleljem meg, — add nékem fájdalmaid, —!

16. Add tisztelnem, add viselnem, — s nem felednem, holt Szerelmem, — Krisztusomnak kínjait, —.

17. Sebeivel sebesítsen, — szent mámorban részegít-sen — buzgó vérével Fiad, —.

18. Hogy ne jussak ama tűzbe, — védj meg engem, drága Szűz, te, — az ítélet ha riad, —.

19. Krisztusom, ha jó halálom, — anyád szeme rám találjon, — és elhívjon engemet, —.

20. S hogyha testem porba tér meg, — lelkem akkor a nagy égnek — dicsőségét lelje meg, — dicsőségét lelje meg!

547 Húsvéti SZEKVENCIA (Sz: Notker, X. sz., Babits M. ford. D: Liber Usualis):

1.
Vi - cti - mac pascha - li laudes immo - lent
Húsvét tiszta ál - do - zat - ját a hí - vek
Christi - a - ni. A - gnus re - de - mit o - ves:
áldva áld - ják. Bárány megváltja nyá - ját,
Christus innocens Patri re - con - ci - li - a - vit
és az ártat - lan Krisztus már ki - en - gesz - te - li
pecca - to - res, Mors et vi - ta du - el - lo
értünk Atyját. É - let itt a ha - lál - lal
con - fli - xe - re mi - ran - do: dux vi - ta - e - mortu - us
megvitt csoda - csa - tá - val, a holt É - let - ve - zér
regnat vi - vus. Dic nobis Ma - ri - a,
ma úr és él! Má - ri - a, szentasszony,
quid vi - di - sti in vi - a? Sepulchrum Christi
mondj, mit láttál ú - ta - don? Az é - lő Krisztus -
vi - ven - tis, et glori - am vi - di - re - sur - gen - tis,
nak sír - ját, s a Fölkeltnek láttam glóri - á - ját,
an - ge - li - cos tes - tes, su - da - ri - um et vestes.
angya - li ta - nú - kat, szemfedőt és gyo - lcsokat.
Surre - xit Christus, spes me - a, praecedet suos in
Feltámadt reményem, Krisztus, Ga - lí - le - á - ba e -
Ga - lí - le - am. Scimus Christum surre - xis - se
lé - tek in - dult. Tudjuk, Krisztus feltámadott
a mor - tu - is ve - re: tu nobis victor Rex,
és di - a - dal - mas: ó, győztes Királvünk
mi - se - re - re. A - - - - - men, al - le - lu - ja.
légy ír - gal - mas.

824 Szekvencia a szent Keresztről. Énekelhető a kereszthódolat alatt vagy a rákövetkező szentségi környezetben. Kórus (előénekesek, kántor) és nép felváltva éneklük. Sz: Szentviktori Ádám, Sík S. ford. D: Budai Psalterium, XV. sz. alapján.

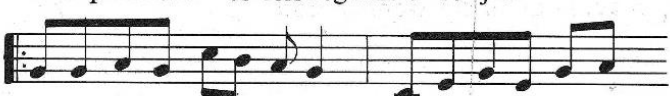
I. dallam:

1a) A Ke-resztet ün-nepel-jük, a Ke-resztnak
b) Kereszt a mi győzedelmünk, itt a-da-tott

é-ne-ke-l-jük új-jon-gó di-csé-re-tét,
le-te-pernünk el-len-ségünk e-re-jét.

2 a) Rajta függ a Felál-do-zott, egy vi-lá-got ki meg-

b) Kiterjesz-ti négyes á-gát, és a földnek négy ha-
végül:

mosott az ős-bűnnek szennyitől.
tá-rát egybefogja, él-te-ti. A - men.

I. dallam 3a (E): Áldják az Úr szent Keresztjét, — kik általa megszerezték — az életnek kincseit! b (N): Üdvösséges, boldog Oltár, — mily tüzesen bíboroltál — a Báránynak véritől!

II. dallam 4a (E): Bűnnek, bajnak üdvös írja, — mit magában meg nem bírja: — veled bírja a hívő. b (N): Győztes szent Fa, világosság! — Nincs több ilyen virágos ág, — ily koszorús földi tő. Amen.

225 (H 322) IV. Mária-antifona, az évközi időre. (Vö. 226.) Fordítás: Üdvözlégy, Királynő, irgalmasság Anyja! Életünk, édességünk, reménységünk, üdvözlégy! Hozzád kiáltunk, Évának számkivetett fiai, hozzád sóhajtunk sírva és zokogva e siralom völgyéből. Fordítsd reánk tehát, Szószólónk, irgalmas szemedet, és e számkivetés után mutasd meg nekünk Jézust, méhednek áldott gyümölcsét! Ó irgalmas, ó kegyes, ó édes Szűz Mária! Sz és D: Liber Usualis.

Sal-ve Re-gi-na, Mater mi-se-ri-cordi-ae:

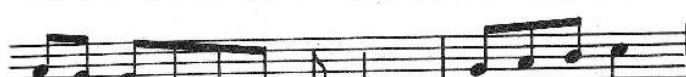
vi-ta, dul-ce-do, et spes nostra, sal - ve.

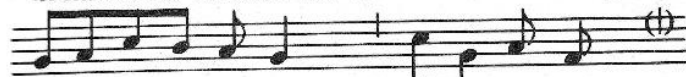
Ad te cla-mamus, ex-su-les, fi-li-i Hevae.

Ad te su-spi-ra-mus, ge-mentes et flen-tes,

in hac lacri-ma-rum val-le. E - ia er-go,

Ad-vo-ca-ta no-stra, il-los tu - os

mi-se-ri-cordes o-cu-los ad nos conver-te.

Et Je - sum, benedictum fructum ventris tu - i,

no-bis post hoc ex-si-li-um o-sten-de.

O cle-mens, o pi - a,

o dul - cis vir-go Ma-ri - a.

14 – Rorate – Adventi ének

R) Harma-tozza-tok, magassá-gos e-gek, —

s a fel-hők hoz-zák az I - ga - zat.

R) Rora — te coe-li de - su - per, —

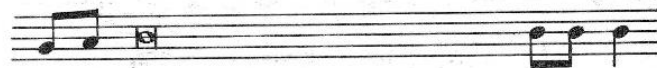
et nu-bes plu - ant ju - stum.

1. Ne ha - ra-gudj rá-nk, U - runk, és

ne emlékezzél töb-bé gonosz-sá-gunk - ra;

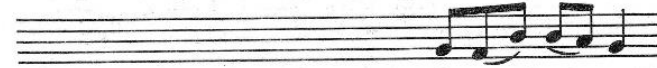
i - me, elhagyatottá lón a Szentnek vá-ro-sa,

puszta - ság - gá Si - on, és —

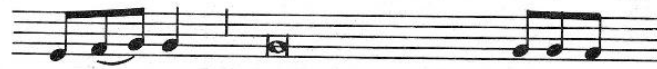
árván maradt Je - ru-zsá - lem, a te

szentségednek és dicsőségednek la-kó - há - za,

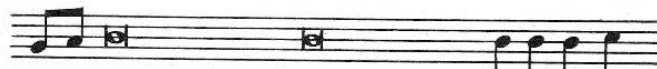
a - hol atyáink té - ged di-cső-í - tet - tek. R)

2. Vétkez - tünk, s mint a tisztátalanok olyanná

let - tünk, s mint a faleve-lek, földre hull - tünk.

Í - me, gonosz-ságaink, mint a szélvész el-so-dor-nak

min - ket; el-rej-tet-ted e-lő-lünk-arco-dat,

és önnön gonosz-sá - gunk marká-ba

ad - tál min - ket. R) 3. Lásd meg, Urunk,

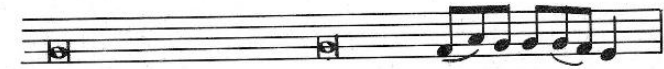
a te népednek sanyarúsá - gát, és küldd el

az El-jö-ven - dőt. Küldd el a Bá-rányt,

a föld-ke-rek - ség U - rát,

küldd el a kősvatagból Sion leányá-nak-hegyé-hez,

hogy el-ve-gye ró - lunk fog-sá-gunk

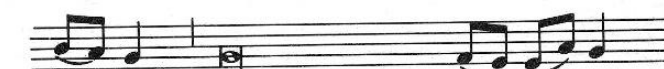
i - gá - ját. R) 4. Vigasztalód-jál

vi-gaszta-lód-jál én né pem! Ha-mar

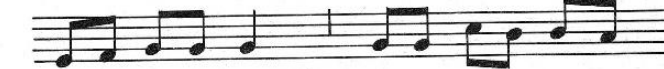
el - jó üdvössé - ged. Miért merülsz a

gyász-ba? Miért fog el ismét a fáj - da - lom?

Ne félj már! megmente-lek té - ged,

mi-vel én va-gyok a te U-rad és Is -

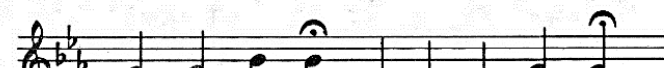
te - ned, Iz - ra - el Szent - je,

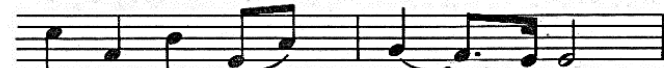
a te Meg-vál - tód. R)

367 A „Christus vincit” népszerű — legújabbkori — dallama. Fordítás: Krisztus győz, Krisztus uralkodik, Krisztus parancsol!

Chri-stus vin-cit, Chri-stus re-gnat,

Chri-stus, Chri-stus im - pe-rat!

810. Hol szeretet (Ubi caritas) – őskeresztény ének

Hol szeretet és egyetér-tés, ott az Is- ten.

V/1. Minket Krisztus szeretete gyűjtött egy - be,

örvendezünk és Ő benne ví-ga-doz - zunk;

tiszteljük és szeres-sük az é - lő Is - tent,
és szeres-sük mind egymást is, tiszta szív - vel.

Hol szeretet és egyetér-tés, ott az Is- ten.

V/2. Mikor tehát egybegyűlve együtt vagyunk, — lé-
lekben meg ne oszoljunk, jól vigyázzunk! — Szűnjenek
a rút viszályok, megszólások, — s ott lakozzék mikő-
zöttünk Krisztus-Isten. HOL SZERETET...

Hol szeretet és egyetér-tés, ott az Is- ten.

V/3. Szentjeiddel egyesülten, Krisztus-Isten, — di-
csőségben szent arcodat megláthassuk, — mérhetetlen
örömben örvehdhessünk, — végnélküli szeretetben
mindörökké. HOL SZERETET...

Hol szeretet és egyetér-tés, ott az Is- ten.

423. Válaszos zsoltár (Responzórium)

Áldjad, én lelkem, az U - rat, és egész ben-

söm az ő szent ne - vét * el ne felejtse

semmi a - do - má - nyát!

Előénekes: V/1. A - ki megkönyörül minden gonoszsa-
V/2! Ő irgalmassággal koronáz meg

go - don, ki meggyógyítja minden betegsé - det *
té - ged *

és megszabadítja a pusztulástól é - le - te - det.
és betölti javaival é - le - te - det.

El ne felejtse...

El ne felejtse... Áldjad...

Áldjad, én lelkem, az U - rat, és egész ben-

söm az ő szent ne - vét * el ne felejtse

semmi a - do - má - nyát!

531. Válaszos zsoltár (Responzórium)

Angyala-i-nak parancsolt fe-lő-led *

hogy megőrizzenek téged minden u-ta-don.

V/ ! Kezükben hordoznak téged * hogy kőbe ne
üssed / lábadat. N: HOGY MEGŐRIZZENEK TÉ-
GED... ANGYALAINAK...